

Firemní časopis OZO Ostrava s.r.o.
červen 2010

OZON *léto*

02 Zelený odpad ze zahrádek putuje do sběrných dvorů 02 Staré
okna a dveře nepatří do kamen 03 Kovové obaly zatím sbírají občani
Výškovic a Slezské Ostravy 04 Žhavé téma současnosti nese název
Krajská spalovna komunálního odpadu 04 OZO Ostrava expandovala
na Valašsko 05 Petr Sabella si užívá rychlých prken a kol 05 Význam
společenské angažovanosti roste 06 Velká voda se přehnala

Milé čtenářky a čtenáři, už dávni antičtí myslitelé při hledání pralátek přišli s myšlenkou čtyř živlů, které náš svět utvářejí – s ohněm, vodou, zemí a vzduchem. Vždy, když jsem přemýšlela o tom, který z těch čtyř mi je nejbližší, vědoma si blahodárné i ničivé síly každého z nich, mým favoritem byla voda. Snad je to tím, že jsem zrozena ve znamení ryb a také moje příjmení s rybí říší souvisí. Snad za to mohou libé pocity, které se vždy dostaví, ponořím-li se do vody, ať už je to ve vaně, na koupališti či v moři. Voda nejlépe zažene žížeň, smyje pot i únavu, občas i skvrny na duši, umí hrát i chladit, vzrušit i hladit.

V posledních pár týdnech jaksi nevím, jestli jsem se nespletla. Voda, která se na nás takřka nepřetržitě valí shůry, mě štve a děsí. Jiné roky byla na přelomu května a června dávno obležena koupaliště, letos se choulíme málem zahalení do zimních bund. Ti méně šťastní z nás čerpají vodu ze sklepů a zachraňují před vodou, co se dá. My šťastnější s domy na kopci a daleko od řek a potoků se zase zoufale už poněkolkáté v těch několika dnech, kdy neprší souvisle, ale déšť přichází jen v přeháňkách, pokoušíme do promáčené země vpravit semínka a sazeničky, a pak v následujícím období pozorujeme, jak z nich nevyroste buď vůbec nic, nebo jak to málo, co vyroste, sežerou slimáci, kterým se v tom mokru náramně daří. Slimákům a trávě, ta roste jako z vody, ale jak ji posekat a neutopit sekačku, když je zem napitá jako houba?

Jestli v brzké době na obloze zase nepřevezme vládu sluníčko a nepřivolá vytoužené léto, nevím, nemám-li se mezi těmi živly začít poohlížet po novém oblíbenci. Ale asi ještě dám vodě šanci. Vždyť ryba ve vzduchu, ryba v ohni nebo ryba v zemi, to všechno zní divně.

Vladka Karasová,
porád ještě „ryba ve vodě“

Zelený odpad ze zahrádek putuje do sběrných dvorů

Jarní sezona každý rok žene mnohé Ostravany na zahrady a zahrádky. Letošní nešťastný způsob jara a velká voda zahrádkáře ze záhonů spíše vyháněly. Ale není všem dnům konec a počasí se určitě ještě umoudří a vášně všech milovníků pletí, sečení, ořezávání, trhání či vyhrabávání bude ukojena. Jenže kam s množstvím zeleného odpadu, který často končí na hniječích hromadách nebo černých skládkách? OZO Ostrava nabízí bezpečný a užitečný způsob, jak ho využít. Zeleň, kterou obyvatelé Ostravy odevzdají ve sběrných dvorech, zpracuje moderní kompostárna v Hrušově.

Občané mohou do sběrných dvorů odvézt také opadané ovoce, ale co možná nejčerstvější, nikoli už hniječ. Zelený odpad přijímají všechny sběrné dvory v Ostravě. Obyvatelé městských obvodů Hrabová, Lhotka, Nová Bělá, Nová Ves, Petřkovice, Plesná a Pustkovec, které sběrné dvory nemají, mohou zeleň odkládat do přistavených kontejnerů. V Ostravě-Kunčicích a v areálu skládky v Hrušově přijímá OZO Ostrava také větve

do průměru 10 centimetrů. Ty se ale před samotným kompostováním musí ještě drtit.

Kompostárna rovněž zpracovává biologicky rozložitelný materiál z údržby městské zeleně. V loňském roce byla její kapacita rozšířena, aby stačila na veškerou produkci zeleně ve městě (deset tisíc tun).

OZO ve spolupráci s městskými obvody Slezská Ostrava a Třebovice zjišťuje zájem o novou službu. Občanům bude k domu přistavena speciální hnědá nádoba na bioodpad o objemu 120 nebo 240 litrů. Nádoba je odvětraná, aby v ní odpad ze zeleně nezahňoval a nepáchl. Svoz bude prováděn jedenkrát za 14 dnů. Občan ročně zaplatí za 120l popelnici 480 korun, za 240l pak 640 korun.

A ještě jedna zajímavost, oba způsoby sběru zeleného odpadu by měly přispět ke snížení podílu biologicky rozložitelného komunálního odpadu na skládkách. Podle norem Evropské unie by mělo klesnout jeho množství z roku 2005 na 75 procent v roce 2010, na 50 procent v roce 2013 a na 35 procent v roce 2020.

Po dlouhé době přálo počasí zahrádkářům, a tak bylo i v Petřkovících poslední květnový víkend u kontejneru na zeleň rušno.

Stará okna a dveře nepatří do kamen

Ostravané mohou od 1. dubna za úplatu odevzdat ve většině sběrných dvorů stará okna a dveře. Tento stavební odpad se zatím nepřijímá ve Svinově, Vítkovicích a Zábřehu. „Po dvou měsících nabízené služby jsme nezaznamenali zvýšený zájem, většinou nám lidé přivážejí dveře. Jen jednou zákazník do-

vezl dvacet osm oken,“ říká vedoucí provozny 4 Ivo Stoszek. Dodává, že o službě budou více informovat po rekonstrukci tří sběrných dvorů, v nichž prozatím není pro odběr toho odpadu prostor. Likvidace dveří stojí 50 korun, okna 30 korun a za rám občané zaplatí 10 korun.

OZO rozšiřuje služby ve Studénce

Středisko OZO ve Studénce rozšiřuje od 1. června služby. „Pro Ostravské komunikace, které vyhrály ve výběrovém řízení, budeme zajišťovat údržbu komunikací, chodníků a veřejných ploch. V letním období jde o čištění více než 34 kilometrů komunikací, 21 kilometrů chodníků a 19 tisíc metrů čtverečních ostatních ploch. Ze smlouvy vyplývá, že budeme zametat nečistoty, udržovat kašnu a pítka na náměstí, aplikovat chemický postřik na plevel a jeho následnou likvidaci, jednou týdně vysypávat 160 odpadkových košů. Také se budeme starat se o pořádek dvaceti autobusových a vlakových zastávek, uklízet po velkých akcích, jako je pouť, významná výročí a podobně,“ říká vedoucí střediska Tomáš Teichmann.

V zimě bude středisko odpovídat za sjízdnost a schůdnost více než 40 kilometrů místních komunikací, 25 kilometrů chodníků a 27 000 m² ostatních ploch, a to strojovým i ručním odstraňováním sněhu a zdršňováním povrchu při náledí nebo námraze inert-

ním, ale také chemickým a posypovým materiálem, včasným rozmístováním zásněžek a odvozem nakupeného sněhu. Odstraňovat bude nečistoty a posypový materiál, čistit kanalizační vstupy. „Náš kolektiv se rozšíří o sedm nových zaměstnanců. Pět přijmeme na úklid, dva na obsluhu strojů,“ říká vedoucí střediska.

OZO se bude starat také o veřejné osvětlení Studénky. Zajišťovat bude běžnou údržbu, kontrolovat kabeláž, vyměňovat výbojky. „Tuto zakázku jsme vyhráli. S údržbou elektro zařízení mám dlouholeté zkušenosti a jsem rád, že je budu moci ve Studénce uplatnit,“ říká T. Teichmann.

Popeláři ve Studénce z popelnic a kontejnerů loni vyvezli 1 638 tun směsného komunálního odpadu a z kontejnerů na tříděný sběr 85,3 tuny skla, 100 tun plastů a 68 tun papíru. Ze sběrného dvora v Poštovní ulici bylo k likvidaci odevzdáno 165,5 tuny objemného odpadu, přes 15 tun ojetých pneumatik, 16,8 tuny paliva a 26 tun různých elektrických spotřebičů a dalšího elektroodpadu.

Kovové obaly zatím sbírají občané Výškovic a Slezské Ostravy

Společnost OZO Ostrava ve spolupráci se společností EKO-KOM a městem Ostrava zahájila ve vybraných částech moravskoslezské metropole pilotní projekt sběru kovových obalů. Jeho záměrem je ověřit možnost rozšíření systému separace odpadů o další komoditu a zároveň vybrat optimální způsob sběru těchto obalů.

Pro experiment byly určeny dvě oblasti, které se liší typem zástavby a hustotou obyvatel. Jsou to Výškovice a část Slezské Ostravy. Ve Výškovicích se ověřuje způsob sběru kovových obalů do společné nádoby s plasty a nápojovými kartony. Všech 59 žlutých kontejnerů je už polepeno šedou nálepkou upozorňující na možnost odkládat do těchto nádob navíc i kovové obaly. Svoz je stejně jako dosud zajišťován 3x týdně, a to na třídící linku OZO Ostrava, kde jsou během třídění jednotlivých typů plastů a nápojových kartonů kovové obaly vybírány a jejich složení zkoumáno v laboratoři.

Ve Slezské Ostravě jsou kovové obaly sbírány do samostatných nádob. Na padesáti stanovištích, kde se nacházejí kontejnery na separovaný sběr odpadu, jsou občanům k dispozici zelené popelnice o objemu 120l. Označení šedou samolepkou s nápisem kovové obaly samozřejmě nechybí. Popelnice jsou sváženy jedenkrát za tři týdny.

A jaké typy kovových obalů mohou být do sběrných nádob odkládány? Především jsou to plechovky od potravin a nápojů, a to čisté a bez zbytků potravin, kovové obaly

od kosmetiky, jako jsou různé spreje, kelímky od krémů apod. Nepatří sem kovové obaly od barev, insekticidů, pesticidů a jiných chemikálií. Nebezpečný odpad patří do sběrných dvorů společností OZO Ostrava.

Pilotní projekt sběru kovových obalů potrvá až do konce letošního roku. Oba způsoby sběru budou průběžně vyhodnocovány. V případě dobrých zkušeností se jeden z nich rozšíří do celého města a stane se součástí systému separace odpadů v Ostravě, což nesporně přispěje ke zvýšení podílu materiálového využití odpadů a ochraně životního prostředí.

Vážení spolupracovníci, a je tady konec s naftou do petek!!! Už nějakou dobu se povídalo, že „ozáctí“ řidiči vymysleli způsob, jak oblafnout TDM (zařízení sledující spotřebu nafty instalované na všech nákladních vozidlech). Naftu si pro soukromou spotřebu někteří stahovali téměř denně a byli tací, kteří se s tím ani příliš neskřvyali.

Vedení provozovny s plnou podporou ředitele připravilo metodu sledování garáže, kde se vše odehrávalo. Kamerový systém a nahrávky začaly odhalovat konkrétní osoby. Zanedlouho bylo potvrzeno, že se jedná o poměrně rozšířenou aktivitu, proto nebylo žádoucí záležitost protahovat, zejména když bylo v přímém přenosu sledováno nakládání a odvoz i jiného majetku společnosti.

Dva řidiči se zátěží dalších aktivit byli s okamžitou platností propuštěni a další byli ve smyslu zákoníku práce upozorněni na porušení pracovní kázně. Nebyli postiženi všichni, kteří se uvedenou činností zabývali. Někteří měli štěstí, že důkazní materiál nebyl jednoznačně průkazný. Jak jsem uvedl na poradě pracovníků provozovny, prvotním cílem nebylo odhalení co největšího počtu lidí a každého „čerpádláře“, ale důrazně upozornit, že společnost nebude takové jednání tolerovat, že se v konečném důsledku může jednat i o trestný čin a že je potřeba se zamyslet nad hodnotou, kterou každému zaměstnanci práce v této společnosti přináší.

A folklor? Firmou začala okamžitě kolovat jména „postižených“ a jejich počty. Důrazně musím upozornit, že se jedná o pouhé dohady! Prohlásil jsem, že kromě dvou propuštěných nemáme zájem ostatní jména zveřejňovat a důsledně to dodržíme. Jestliže si lidé dosazují na seznam konkrétní osoby, může to být jedině na základě obecné znalosti o „dění“, které pozorují kolem sebe ve smyslu veřejného tajemství, anebo si o tom sami postižení s ostatními popovídají. Naproti tomu bude na jedničce od 1. července spuštěn motivační program k dosažení maximálních úspor, a to nejen pohonných hmot. Věřím, že řidiči předvedou svou zkušenost a moudrost, jak uspořit co nejvíc, protože se s nimi společnost OZO Ostrava o zisky z úspor rozdělí.

Petr Chalupa
vedoucí provozovny 1

Žhavé téma současnosti nese název Krajská spalovna komunálního odpadu

Krajská spalovna komunálního odpadu má své zastánce, stejně jako odpůrce. Odpady by se měly z Ostravy a okolí svážet do Krajského integrovaného centra (KIC) v blízkosti Karviné, do areálu bývalého dolu Barbora. Předseda představenstva společnosti KIC Odpady Petr Bielan na otázku, kterou větu v posledních měsících slyšel nejčastěji, odpověděl: „Zhorší se výstavbou spalovny životní prostředí v regionu?“

● A zhorší?

Spalovna ovzduší neuškodí, naopak mu pomůže ke zlepšení. O tom jsem přesvědčen. Bude totiž nahrazen zdroj tepla, který využívá černé uhlí. Náhradou tepla z uhlí teplem ze spalovny dojde ke snížení emisí v dané lokalitě. Smlouva o odběru tepla se společností Dalkia čeká už jen na výsledek procesu schvalování dokumentace EIA.

● Ministerstvo životního prostředí stále ještě své stanovisko nevydalo?

Je před svým závěrečným vyhodnocením. Proces hodnocení vlivu stavby na životní prostředí tzv. EIA je velmi složitý a náročný. Shrnu to do zjednodušeného popisu: Nejdříve se musí udělat zjišťovací řízení s připomínkami, zpracování dokumentace, která tyto připomínky zohledňuje. K této dokumentaci se mohou vyjadřovat naprosto všichni, včetně zahraničních subjektů. Teprve potom je vypracován posudek, v němž je vyjádřeno, zda je vše v souladu se zákonem a předpisy, a je svoláno veřejné jednání.

● To už máte přece za sebou.

Ano, konalo se v Karviné na začátku května. Musím říci, že bezmála šestihodinové jednání bylo velmi věcné a korektní. Lidé měli zájem dovědět se o spalovně a souvisejících otáz-

kách, jako je doprava nebo emise, co nejvíc. Všechny dotazy, podněty a připomínky byly zpracovány do posudku a odeslány na ministerstvo. Teď se tedy nacházíme ve stadiu čekání na vydání stanoviska a proces EIA bude ukončen a toto stanovisko jako takové bude už podkladem pro územní rozhodnutí.

● Žádná legrace, máme tomu rozumět, že dokumentace a posudky zaberou víc času než samotná výstavba spalovny?

No, může to tak být. Přesto věřím, že se podaří výstavbu spalovny kolem roku 2012 zahájit a do roku 2015 dokončit. Pokud tento termín stihneme, můžeme na tento projekt čerpat peníze z evropských fondů. Stavba KIC by měla stát asi 5 miliard korun. Zatím se počítá s tím, že úvěr z Evropské investiční banky pokryje polovinu nákladů a 40 procent můžeme získat z dotace Operačního programu Životní prostředí.

OZO Ostrava expandovalo na Valašsko

„Naše společnost získala do svého portfolia dalšího zákazníka, a ne ledajakého. Jedná se o společnost Continental Automotive Systems Czech Republic, s.r.o., která sídlí ve Frenštátu pod Radhoštěm. Pokud vás při vyslovení názvu Continental napadnou automobilové pneumatiky, budete docela blízko, ale ty se našeho zákazníka bezprostředně netýkají. Continental Corporation je jedním ze světových lídrů v oblasti výroby komponentů pro automobilový průmysl. Společnost působí v téměř 200 lokalitách šestatřiceti zemí světa a v České republice zaměstnává na pěti místech třináct tisíc pracovníků. Zmíněné pneumatiky se vyrábějí v Otrokovicích. Ve městě pod horou Radhošť jsou zaměřeni na dodávky mechanických a elektronických systémů,“ říká Petr Janečka, vedoucí Provozovny 5 – Obchodní činnost.

A čím je nový klient pro společnost OZO Ostrava ještě zajímavý? Podle P. Janečky především maximálním úsilím o ekologické využívání odpadů, jehož míra není zrovna v jiných firmách obvyklá. „Poprvé máme u zákazníka vlastní stacionární lis. Odpady recyklovatelného papíru a plastů pro výrobu náhradního paliva jsou přepravovány pomocí přípojných kontejnerů, používaných dosud jen pro distribuci výrobku PALOZO. Zcela běžné není ani to, že bychom za hranicemi ostravského regionu realizovali obdobné zakázky.“

Už první měsíc spolupráce mnohé naznačil. Během něj OZO z Continentalu vedle hmotnostně méně významných položek svezlo už 31 tun papírových obalů k recyklaci, 40 tun materiálově využitelných plastů a 8 tun nebezpečných odpadů.

Lis na plasty s kontejnerem

Lis na papír a vozidlo s kontejnerem

Petr Sabella si užívá rychlých prken a kol

Na svoji starou lásku z 80. let minulého století windsurfing si Petr Sabella, jinak vedoucí provozovny 2, vzpomněl před osmi lety. Tehdy ze dne na den přestal kouřit a kilogramy vylétly rychle nahoru. „Přibral jsem deset kilo, k udržení váhy nestačila už ani jízda na kole. Když jsem dumal nad tím, jak nad svou tělesnou hmotností opět zvítězit, vzpomněl jsem si na windsurfing. Jeho velkým vyznavačem jsem byl v osmdesátých letech, kdy teprve u nás suchozemců začínal. Tehdy jsem si musel všechno potřebné vyrobit od prkna, přes oplachtění až po ráhno doslova na koleně. Teď jsem si mohl kompletní vybavení i s neoprény koupit a ještě si vybírat. Ovšem za těch deset let, kdy jsem na prkně nestál, se podstatně změnil styl i technika jízdy,“ říká P. Sabella.

Název jeho koníčka vznikl z anglických slov wind – vítr a surf – příboj a přesně vystihuje, oč se v tomto sportu jedná. Pěkně s pomocí větru a plachty se nést po hladině. Pokud se vodní plocha jen tak mírně vlní, je to zábava. Ten správný surfing začíná s větrem se silou nad šest metrů za sekundu. „Opětovné začátky nebyly jednoduché, na prkně se mi hodně chvěly nohy, ale udržel jsem se! Všechno je o nácviku, člověk se jen občas dobře vykoupe a do vody se padá dobře. Ovšem nesmí vás zasáhnout ráhno nebo stěžně, z toho jsou modřiny a docela to bolí,“ říká Petr Sabella.

Pro každého milovníka surfování se stává otázka, zda dostatečně fouká nebo bude foukat, naprosto prioritní. České, moravské i slezské země moc vhodnými větrnými podmínkami neoplývají. „Jakmile začne plavecká sezona, bedlivě sleduji každou informaci, v níž se hovoří o síle větru. Ovšem ani ta sebelepší předpověď není zárukou, že si skutečně zaplachťím. Už mockrát se mi stalo, že v Ostravě foukalo, radost pohledět. Celý natěšený jsem vyrazil na Olešnou. Než jsem se u vody připravil, zavládlo bezvětří. Tak jsem se sbalil a jel zase domů. Aspoň jednou ročně se pořádně vyřádím o dovolené na Baltickém moři

v Polsku. Jezdím na své oblíbené místo s ideálními podmínkami. Letos mi však udělala čáru přes rozpočet manželka, dovolenou strávíme na Pálavě,“ dodává surfař. A jak se vyznavači tohoto sportu poznají? Zdraví se dvěma zvednutými prsty – palcem a malíčkem, ale většinou jen na břehu, na vodě na to není čas.

„Před rokem mne napadla další šílená věc – za chvíli jdu do penze, je třeba si najít nějakou zábavu. Představa, že bych neměl koníčka a nudil se, byla pro mne hrozná. Už dlouho se mi líbily motorčky, ale nikdy jsem o jejich koupi neuvažoval. A teď, takřikajíc na stará kolena, jsem si pořídil Kawasaki Ninju 250R. Reakce byly různé: Kamarádi mne upozorňovali, že jako dárcce orgánů ve svých letech jsem nevhodný, manželka nechtěla o motorce ani slyšet, ani ji vidět a vnučky mi od té doby říkají děda Ninja. O zábavu jsem měl postaráno i přes zimu, zvýšil jsem své zelené želvíče o něco málo výkon, doladil vzhled, aby vypadala jako skupina supersport. Teď to je skutečně střela, zrychlení na danou kubaturu

je ohromující a maximálka je 185 kilometrů za hodinu. Nejvíce jsem si zatím troufl jet přes sto padesát, určitě vyzkouším i vyšší rychlost,“ vypráví nadšeně.

Petr Sabella přiznává, že motorku má skutečně jen a jen jako hobby, kdy stačí trochu přidat plyn a už se zdá, že člověk spíše letí vzduchem, než jede po cestě. Adrenalin je v rychlosti, v umění se strojem spolupracovat zejména na členitějším terénu se zatáčkami. Nádherný je pocit vítězství nad řidiči osobních aut, že jednostopý oř jede rychleji.

„Motorkáři jsou vůbec zvláštní kasta lidí, na cestě se zdraví zvednutím ruky, ale jen majitelé silnějších strojů, koží dechy do 50 kubiků se neberou vážně. Víím, že se nemohu srovnávat s třicetiletými nebo o dvacet let mladšími hochy. Motorku mám jen jednosedadlovou, manželka se mnou jezdit nechce, to bych se musel znovu oženit. A mladé holky už oblbovat nechci, protože dokud mám helmu, je to dobré. Jakmile ji sundám, tak by mi asi řekli: Vrať se do hrobu...,“ směje se motorkář.

Význam společenské angažovanosti roste

Zájemci o ekologické dokumenty domácích i zahraničních filmařů mohli poslední dubnový týden navštívit už 7. ročník Mezinárodního filmového festivalu o trvale udržitelném rozvoji TUR Ostrava 2010.

„Náš festival neukazuje skvěle oblečené a nalíčené hvězdy showbizny, ale katastrofální životní podmínky lidí ve třetím světě, osudy zvířat a přírodních lokalit válčovaných nenasytným průmyslem. Poukazuje na věci, které musí dát lidstvo do pořádku. Máme přece jen jednu jedinou Zemi, jenže

nejsmo příliš dobrými hospodáři,“ řekla ředitelka přehlídky Marcela Mrozková-Heříková.

Mluvíme-li dnes o principu trvale udržitelného rozvoje jako o základní podmínce dalšího rozvoje našeho světa, pak už nemůže jít jen o ochranu životního prostředí před negativními důsledky moderních technologií. Jde také o formování společenské angažovanosti firm. „Jsem velmi potěšena, že firemní dárcovství a podpora se staly nezbytnou součástí strategického plánování každé firmy, která je, nebo usiluje o to být úspěšná. Takovou společností je

nesporně OZO Ostrava, náš generální partner. Jen díky pomoci našich sponzorů a partnerů se může festival uskutečnit a být přístupný zdarma všem divákům a zájemcům,“ poděkovala ředitelka festivalu.

Je opravdu správné, že si zástupci některých společností uvědomují, že nestačí mít své jméno a logo na dresu fotbalového týmu, ale že mnohem potřebnější při budování dobrého jména firmy může být to, že její název najdeme na programu akce pro handicapované nebo filmového festivalu o trvale udržitelném rozvoji.

ANKETA

„Hlavně ať už neprší a začne být konečně hezky“ – aktuální postesk a přání zároveň. V posledních týdnech tato věta patřila k velmi frekventovaným nejen mezi lidmi, kteří celé dny neúnavně odklízeli ze svých domů povodněmi zničené věci, ale i těch, kteří povodním unikli jen o vlásek. Právě potřebná kapka štěstí byla v době záplav ten nejžádanější artikl. A když jsme se zeptali našich „anketníků“, jestli je osobně zasáhly povodně, do jednoho odpověděli: „Naštěstí ne!“

Jiří Přílučák, mistr, provozovna 1

Doma nás povodně naštěstí minuly, ale v práci u nás na Slovenské jsme dva dny stěhovali nábytek a zařízení kanceláře do vyššího patra. To víte, prevence musí být a stále platí, že kdo je připraven, nebývá překvapen. Pro lidi zasažené povodněmi, kteří si prošli počátečním šokem a následnou bez-

nadějí a bezmocností, určitě byla hodně důležitá vlna podpory a pomoci.

Hana Toporcerová, fakturantka, provozovna 5

Osobně ne, i když vlastně ano. Vůbec mi nebylo lhostejné dívat se na televizní záběry s detaily valící se kalné vody, která strhávala všechno, co jí stálo v cestě. Myslím si, že ten, kdo nezažil a na vlastní kůži nepocítil sílu vodního živlu, nedovede si představit, co se honí hlavou lidem, kteří

stojí po pás ve vodě ve vlastní kuchyni, nebo ostríkávají vrstvy bahna ze zdi garáže.

Marek Těžký, řidič, provozovna 7

Bydlím ve Staré Vsi na Novojičínku, letos zůstala v klidu. Ale celé ty dny jsme doma sledovali vývoj počasí a příběhy nešťastných lidí, kteří během několika okamžiků přišli o své domovy. Vzpomínám si na povodně před rokem, když jsme pomáhali s odklizením následků velké vody lidem právě u nás

na Novojičínku. Znovu jsem se utvrdil v tom, že před ohněm utečeš, ale před vodou nemáš vůbec šanci.

Velká voda se př

Vytrvalé deště zvedly hladiny řek na severní Moravě a ve Slezsku natolik, že se vylily z břehů. Na některých místech za jediný den napršelo 90 mm srážek, v Beskydech to bylo až 150 mm. V květnu 2010 se do České republiky po roce vrátily povodně. Zaplaveno bylo celkem 210 km² plochy Moravskoslezského kraje, z toho území Povodí Odry 150 km², Lesy ČR a Zemědělská vodohospodářská správa 60 km². V desítkách obcí, včetně Troubek, které se staly symbolem povodni v roce 1997, velká voda místy vystoupala do stejné výšky jako před 13 lety. Mnoho lidí přišlo o domov. A bez následků nezůstala ani Ostrava. Odstraňování a likvidace povodňových škod bude trvat několik měsíců... A první červnový den začalo opět intenzivně pršet.

V zatopených částech Ostravy bylo na konci května rozmístěno 140 velkoobjemových kontejnerů

Městský obvod	Počet
Krásné Pole	2
Svinov	7
Polanka nad Odrou	2
Slezská Ostrava	70
Ostrava-Jih	33
Moravská Ostrava a Přívoz	3
Mariánské Hory a Hulváky	6
Lhotka	2
Radvanice a Bartovice	10
Petřkovice	1
Stará Bělá	1

Rozvoz kontejnerů byl zahájen bezprostředně po opadnutí vody

„Krizový štáb města Ostrava dostával od jednotlivých městských obvodů požadavky a my podle nich do postižených obcí dodávali kontejnery. Nejvíce jsme jich přistavovali v Polance, Koblově, Antošovicích, Ostravě-Jih, kde Odra zalila celou zahrádkářskou kolonii. Ke konci května jsme rozvezli kolem stovky sedmi až desetikubíkových nádob,“ říká vedoucí provozovny 4 Ivo Stoszek.

Zaměstnanci OZO pracovali rovněž o víkend. V sobotu 22. května vyvezli na skládku tři desítky kontejnerů zaplněných nábytkem, matracemi, zničeným zahradním i domovním zaří-

zením. Občas se v nádobách objevil odpad, který neměl s povodní nic společného, lidé prostě využili možnosti zbavit se přebytečných věcí. „Odpad netřídíme, všechno končí na skládce. Jen v některých místech odkládají zvlášť vodou poškozená elektrická zařízení, která oplachují od bahna. Naši pracovníci ho pak sváží a od nás ho odbírá k následné recyklaci společnost Asekol. Šlo převážně o ledničky, mrazáky, pračky, ždímačky, které měli obyvatelé postižených oblastí umístěné ve sklepě,“ říká I. Stoszek. Mimořádné odvozy si přes krizový štáb objednaly i obce Šenov, Vratimov a Stará Ves nad Ondřejnicí.

ehnalna Moravou

Popelářská technika skončila načas v Ostravských komunikacích

Vzpomínka na povodně před třinácti lety, kdy voda zalila areál provozovny 1 v Ostravě-Prívově, přinutil jeho pracovníky, aby popelářská auta zaparkovali 17. a 18. května v areálu Ostravských komunikací v Ostravě-Mariánských Horách. „Skutečně to bylo jen

preventivní opatření, protože nikdo nevěděl, jak se situace bude dále vyvíjet. Jinak se naši provozovny letošní povodně výrazněji nedotkly. Jen v některých místech, kde byla voda, jsme odpady svezli později,“ říká vedoucí provozovny 1 Petr Chalupa.

Povodeň přinesla solidaritu

Pondělí 17. května začalo pro Petru Brandovou z útvaru nákupu a odbytu jako každý jiný den. Za deset minut šel krmít dravé ptáky. „Do sklepa jsem se už nedostala, všude byla voda a krmivo pro dvacet hladových krků v ní plavalo. Při lijácích neustále stoupala spodní voda a pomalu se blížila k poslednímu schodu. Okamžitě jsem vytáčela havarijní linku, ozvali se hasiči ve Frýdku-Místku, dověděla jsem se, že takových případů mají nahlášených mnoho a asi se k nám vůbec nedostanou,“ vzpomíná sympatická mladá žena z Nové Vsi u Frýdlantu nad Ostravicí. Ještě zavolala do práce a vzala si dva dny dovolené. Potom prožila hodiny, na které jen nerada vzpomíná.

Nepřetržitý déšť nebezpečně zvedal hladinu místní říčky Satinky. Se sousedy se dohodli, že budou stavět hráz. „Pytle nám přivezli hasiči, ale písek jsme si museli koupit sami. Už vím, jak se pískuje. Naplnili jsme a uložili podél koryta desítky pytlů. Nebylo to vůbec jednoduché, promočení jsme byli až na kůži, elektrina nešla, nemohli jsme si uvařit ani čaj nebo kávu. I písek se pod neustálými přívaly vody proměnil v tekuté bláto,“ dodává P. Brandová. Chlapi mezi sebou

vtipkovali – dnes určitě nevyhoříme, pouze oplaveme.

Jejího přítele nedávno srazila nezkušená řidička, musel na operaci a stále chodí s berlí. „Chvilkami jsem si zoufala - žrádlo pro zvířata se bez elektrického proudu zkazilo, nepojištěné auto v garáži zatopilo až po svíčky. Ve sklepech jsme měli soustruh, nářadí, prostě vybavenou dílnu. Nyní je tam strašný nepořádek. Kdyby nebyli sousedé a kamarádi, nevím, jak bych to zvládla. Nakonec to dopadlo docela dobře, voda se do obytné části nedostala a ze sklepa ji z velké části odčerpali dobrovolní hasiči z Frýdlantu nad Ostravicí. Ostatní zvládla naše čerpadla. Mrazák pracuje, jen jsme museli nakoupit nová kuřata. V jiných místech byli lidé postiženi více.“

Pro příklad nemusí chodit daleko, rodina partnera pochází z Troubek. Jeho maminka loni dokončila rekonstrukci domku, který od povodní v roce 1997 používá jako chatu. Teď ho voda vzala podruhé. „Už asi nebude mít ani síly ani chuť začínat všechno znovu – likvidovat zatopené věci, vysoušet, oklepávat omítky, stavět,“ říká Petra Brandová a doufá, že už je všem katastrofám konec, že už bude jen lépe.

ANKETA

Ivo Stoszek, vedoucí provozovny 4

Přímo ne, asi bydlím v dobrém místě. Nepřímo ano, jelikož řemeslník, který mi má dělat nějaké úpravy, je ze zatopeného Pudlova. Takže je vytižen likvidací po povodních. Povodně se ale nepřímo dotýkají nás všech bez rozdílu, protože obce vydaly v zimě nemalé částky ze svých rozpočtů na boj se sněhem a teď na jaře zase s vodou. Pak nezůstávají finance na potřebné věci.

Jiří Urban, závozník, provozovna 7

Bydlím v Pískových dolech v Zábřehu, tam jsme povodně neřešili. Ale dovedu si moc dobře představit, jak se poškození lidé nadřeli a ještě nadřou, než dají všechno do pořádku. Hodně zlé to mají lidé, kteří žijí v domech blízko u sesuvů půdy. Četl jsem v novinách, že podmáčená zemina ujela nedaleko Girové v Beskydách tak, že se vytvořil kráter hluboký přes dvacet metrů.

Lenka Hellerová, asistentka ředitele

Nezasáhly, ale je mi líto všech, kteří byli zatopeni. Ráda bych se podílela na pomoci postiženým povodněmi, ale nechci posíláním finanční prostředky na konta. Nevěřím totiž, že se dostanou k těm, kterým jsou určeny. Domnívám se, že mnohem jistější je například koupit vody, čisticí prostředky atd. a osobně je předat přímo do rukou potřebným.

Josef Onderek, strážný Security IPO

Povodně mne obešly velkým obloukem. Bydlím v Havířově, ale našťastí na kopci. Na některých místech to v našem městě ale vypadalo strašlivě. Docela jsme si všichni oddechli, když přestalo pršet a voda opadla. Ale ta spoušť, co po ní zůstala – zaplavené sklepy, zničené věci. Bude ještě dlouho trvat, než se na nejvíce postižených místech vrátí život do normálních kolejí.

JEDEN DEN S Jsme jedna velká rodina

O pokladní Kateřině Maňákové říká její spolupracovníci, že je takové sluníčko. Usměvavá, ochotná a dokonce ani v době výplat, tedy kolem 10. až 13. čísla v měsíci, kdy mívá práce, že neví kam dřív skočit, neumí říct „ne“. Pokud to jen trochu jde, vždycky vyhoví. Sama o sobě tvrdí, že je ve znamení Vah, což je prý povaha nerozhodná, diplomatická. Ovšem hned dodává, že v její rodině jsou téměř všichni narozeni pod tímto znamením, ale každý je jiný.

● Čím jste chtěla být v dětství?

Vím, že mnozí mají na tuto otázku odpověď, ale já ne. Nikdy jsem nad tím nepřemýšlela.

● Práce s penězi, to je velká zodpovědnost. Nemáte strach, že když musíte dělat sto padesát věcí najednou, že se spletete?

Správně bych měla být v pokladně pouze od 12 hodin do půl jedné a v době výplat do 13 hodin. Skutečnost je jiná. Vždyť sem přijíždějí pro peníze pracovníci z provozoven na druhém konci města – z Přívozu, Hrušova nebo dokonce ze Studénky. Fasují zálohy na opravy, nákup potřebného materiálu. Přece je nenechám čekat, až budu mít pokladní hodiny, když vím, že peníze v hotovosti potřebují třeba na náhradní díly nebo zaplacení potřebných služeb. Neodpustila bych si, kdyby kvůli mně v provozu nemohli pokračovat v práci.

● Poprvé budete vydávat výplaty v nově upraveném interiéru pokladny. Líbí se vám?

Zpočátku jsem si modernizaci nedovedla představit, proto mi ukázali plány, které mi okamžitě padly do oka. Je vidět, že rekonstrukci navrhovali odborníci. Moc se těším na výplatní termín. Zatím totiž jen málokdo ví, že pokladna je hotová a jakou proměnou prošla. Jsem zvědavá, zda se bude lidem líbit stejně jako mně.

● Jak dlouho v OZO pracujete?

Letos oslavím dvaadvacet let. Nastoupila jsem hned po maturitě na střední ekonomické škole. V současnosti nese hrdý název

Obchodní akademie. Od té doby, kromě mateřské dovolené, zde dělám nepřetržitě.

● Pokladní ve všech firmách mají pracovníci velmi rádi, většinou lidem peníze vydávají. Co všechno ještě patří k vašim povinnostem?

Jako ostatním na správě společnosti mi pracovní den začíná v sedm ráno. Okamžitě pouštím počítač a stáhnou si výpisy z banky, kontroluji, zda byly všechny zadané platby provedené. Občas se stávalo, že nějaká platba se neuskutečnila a mohlo naběhnout penále. V současnosti banky mají hodně zdokonalené programy a neuskutečněné příkazy se automaticky generují zvlášť. Většinou je hned na obrazovce vidím.

● Tady máte nabitou velkou složku...

To jsou pokladní doklady, ty musím během dneška zkontrolovat a zaúčtovat. Mezi tím vyřizují různé telefonáty. Nejčastěji volají dodavatelé, zda mají proplacenou fakturu a kdy mohou očekávat, že jim peníze dojdou na účet.

● Na co musíte dávat hodně pozor?

Při navádění dodavatelských faktur téměř na všechno. Většinou firmy mají více čísel účtů, takže hlavně na to, aby platba byla odeslána na ten správný, pak samozřejmě na částku a variabilní symbol. Už se mi stalo, že jsem jednu platbu poslala dvakrát. Naštěstí jsou firmy solidní a peníze zase vrátí. Denně mi projde rukama padesát až šedesát faktur. Nejvíce jich bývá koncem roku, ale také kolem desátého dne v měsíci, tedy v době výplaty mezd, kdy je hodně litání. Jezdím na poštu, do banky. Ty tři dny bývají skutečně perné.

● S nepoctivostí jste se setkala?

Setkala, předala jsem se a pak jsem musela chybějící částku doplatit ze svých peněz. Náhodou nebyla vysoká, ale bylo mi líto, že dotyčný člověk přeplatek nevrátil. Tak si říkám, že si toho asi nevšiml. Ale šlo skutečně o výjimku, máme velmi dobré vztahy, jsme taková jedna velká rodina a jeden druhému se snažíme vyhovět. Nedávno si u mně zaměstnanec jiné firmy zapomněl při placení v hotovosti peněženku se sto padesáti tisíci. Neznala jsem jeho jméno, volali jsme proto do jeho podniku. Už na ztrátu pochopitelně přišel a byl velmi

rád, že jsme se ozvali sami a nemusel objíždět všechna místa, kde ten den pobýval.

● Máte vůbec příležitost se občas něčemu zasmát?

Přiznám se, i když bych to asi říkat neměla, že mne baví, jak naši dodavatelé nebo zákazníci dokáží zkomolit jména vedoucích pracovníků. Ale stávají se i jiné nepochopitelné věci. Například bratranec dělá ve firmě v Ostravě-Kunčicích a najednou jsem na stůl dostala jejich fakturu, ačkoli byla určena úplně jinému podniku. Dodnes ani jeden z nás neví, kde se stala chyba.

● Nemáte hrůzu z uzávěrky pokladny?

Každodenní stres! Proto si dělám uzávěrku pokladny denně, abych případné nesrovnalosti hned odhalila. Mám ráda preciznost.

● Měnila byste svoji práci?

V žádném případě. Baví mě, je různorodá a máme výborný kolektiv. Už kvůli němu bych nešla pracovat jinam.

● Jezdíte společně na akce?

Občas ano. Patřím k vyznavačům kol a loni jsme se vydali na jižní Moravu, projeli Pálavu, navštívili bývalou kolegyni Soňu a pochopitelně ochutnali víno ve vinných sklípčích.

● Jak relaxujete?

Dřív jsem na své koníčky neměla moc času. Teď už mám dvě dospělé dcery. Starší letos maturovala, mladší bude příští rok. Je s nimi moc fajn. Obě od malička hodně sportují, dělají házenou a volejbal. V zimě začátkem prosince zahajujeme lyžařskou sezonu v Rakousku a ukončujeme koncem března rovněž v Alpách. No, a já hraji badminton a před třemi lety jsem se dala na tenis. Vlastně náhodou, bratranec měl koupennou permanentku, ale zlomil si ruku, tak mi ji dal. Pod vedením trenéra mi raketa i bílý míček doslova učarovaly. Tenis hraji pravidelně.

● Oblíbené jídlo?

Nejvíce si pochutnám na dobrém bifteku! A znám dvě výborné hospůdky, kde je dělají opravdu znamenitě.

● Na co se nejvíce těšíte?

Na dovolenou. Dva roky jsem nikde nebyla a letos jedu k moři. Už se nemohu dočkat. Těším se na pořádný odpočinek.

Než se rozjede počítač a začne běžný denní kolotoč mezi fakturami, účty a platbami, vaří si Kateřina Maňáková kávu.

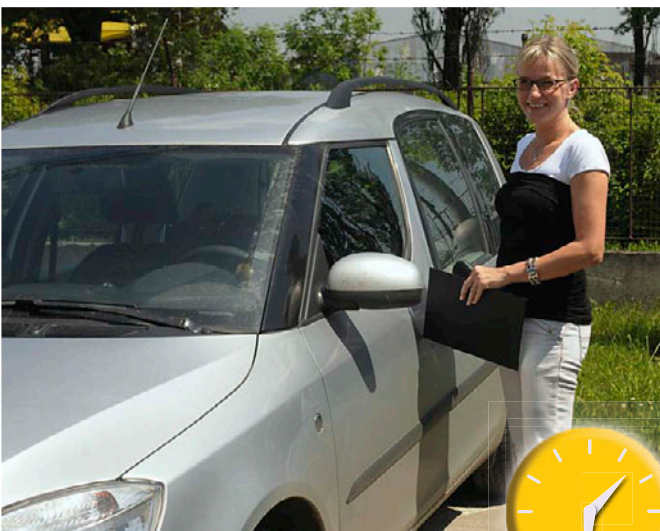
U asistentky ředitele Lenky Hellerové si vyzvedává každodenní přiděl faktur, které přicházejí v poště.

Přišla chvíle, kdy se mnozí zaměstnanci potkávají ve společné jídelně. Je třeba spěchat. Hned po svačině má Kateřina Maňáková schůzku s klientem.

Na pokladní hodiny v nově upravené místnosti se vždycky těší. Zaměstnanci i klienti jiných firem jsou příjemným prostředím mile překvapeni.

Bez firemního auta se neobejde, zvláště když je třeba zajet do banky a stavit se na poštu.

Bliží se konec směny a s ním i každodenní uzávěrka pokladny. Hotovost musí odpovídat údajům v pokladním deníku.

BLAHOPŘEJEME

Život je šance, využijte ji. Život je krása, obdivujte ji. Život je hra, hrejte ji a hlavně život je život, tak ho všichni oslavenci žijte naplno a buďte šťastni a spokojeni.

60 let	27. 6.	Miroslav Lubojacký	provozovna 4
55 let	25. 6.	Marta Maryšková	provozovna 2
55 let	3. 7.	Daniel Rak	provozovna 8
50 let	8. 7.	Libor Koval	provozovna 7
60 let	5. 8.	Jaroslav Slowik	provozovna 4
50 let	23. 8.	Vratislav Siwek	provozovna 4

KRÁTCE

Můžete si objednat vstupenky na Colours

Pestrou paletu nejrůznějších hudebních žánrů od Word music přes rock až po alternativu přináší každý rok v červenci Colours of Ostrava. Na festivalových pódiích také letos vystoupí řada kapel a DJ's z celého světa.

Zaměstnanci OZO Ostrava mají možnost získat zaměstnanecké permanentní vstupenky na tento mezinárodní hudební svátek, který se koná od 15. do 18. července. Zvýhodněná cena permanentky pro zaměstnance OZO činí pouze 990 korun, přičemž v běžném předprodeji vstupenky přijdou na 1 390 Kč. Zájemci o lístky je mohou do 25. června zaplatit v pokladně provozovny 5 u Lenky Klackové nebo Michaely

Olšové. Lístky budou vydávány tamtéž od 1. července, a to na základě předložení dokladu o zaplacení.

Den otevřených dveří

V sobotu 19. června se od 10 do 17 hodin bude konat Den otevřených dveří. Podobně jako v předchozích letech bude veřejnosti zpřístupněn areál OZO v Ostravě-Kunčicích. Návštěvníci si budou moci prohlédnout nejen vozidla používaná pro svoz odpadů, ale i dotřídňovací linky, kde se připravují svezené separované složky odpadu ke zpracování. O Den otevřených dveří bývá pokaždé velký zájem. Možná je to tím, že zejména zástupci mužské populace přiznávají, že jako malí kluci toužili být popelářem.

ODBORY

OZO má nového předsedu odborů

Na jednání závodního výboru ZO OS UNIOS OZO Ostrava 27. května na vlastní žádost složil funkci dosavadní předseda naší základní organizace Tomáš Čepek. Novým předsedou odborové organizace byl člen závodního výboru zvolen řidič provozovny 7 Karel Kopec, dlouholetý člen odborové organizace i závodního výboru.

Na podzimní měsíce se připravuje členská schůze základní organizace, na níž budou schváleny změny, které vyplývají z nových stanov OS UNIOS, přijatých na nedávném sjezdu odborového svazu v Praze.

Ocenění pro dárce

Darovat krev není vůbec automatické. Málokdo si uvědomuje, o jak mimořádný a vysoce humánní čin, který zachraňuje lidské životy, se jedná. Dopravních nehod a jiných úrazů neubývá, spíše naopak, a drahocenná tekutina je v krevních centrech stále žádaná. Bohuslav Podešva z provozovny 1 je pravidelným dárce krvinek. A jak jsme se dověděli, zástupci Českého červeného kříže mu v nejbližších dnech udělí nejvyšší čestné ocenění – Zlatou plaketu MUDr. Janského. Čtyřicet bezpríspevkových odběrů si zaslouží uznání nás všech a velkou gratulaci.

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

Několik let mají žáci škol a veřejnost možnost na akcích Dne Země v Ostravě i na Dnech otevřených dveří OZO Ostrava sledovat představení kabaretu o skřítcích Ozících. Za realizaci méně obvyklé formy environmentálního vzdělávání najdeme tvůrčí tým složený z pracovníků Centra odpadové výchovy společnosti OZO Ostrava s.r.o. a Zdeňka Kačora, který má s tvorbou zábavně vzdělávacích pořadů pro děti dlouholeté zkušenosti. První kabaret „Ozici a Skládkoobr“ byl tímto kreativním autorem vytvořen na míru společnosti OZO Ostrava a poprvé představen na oslavách Dne Země v roce 2007. Děťští i dospělí diváci se zájmem sledovali, jak lze nenásilně a zároveň zábavně zpracovat téma odpadů.

V Kačorově tvůrčí dílně postupně přišli na svět skřítky Ozíci – Směsák, Plasták, Papírák, Skleňák, Objemák, Nebojsa, Komposták a Elektrák, kamarádi, kteří už čtyři roky svými písničkami a příhodami učí děti i dospělé správně třídit odpady. S tříděním odpadu to skřítky Ozíci nemají vůbec lehké! Musejí překonat řadu překážek – nejen lidskou lhostejnost a lenost, ale i zlého obra Skládkoobra. Poradí, jaké odpady patří do jednotlivých kontejnerů i do sběrného dvora, ale občas i oni potřebují pomoc odborníků. Letos na Den Země jim musel přispěchat na pomoc sám Sherlock Holmes, aby jim s odpady pomohl.

Ačkoli autor scénářů a písniček o Ozících na začátku nevěděl o odpadech více než kterýkoli řadový občan, dnes už se může směle zařadit mezi odborníky-odpadáře a sám přiznává, že odpadové téma zasáhlo nejen jeho, ale celou rodinu: „Oba mí malí vnoučci až dpo-

Fenomén Ozíci

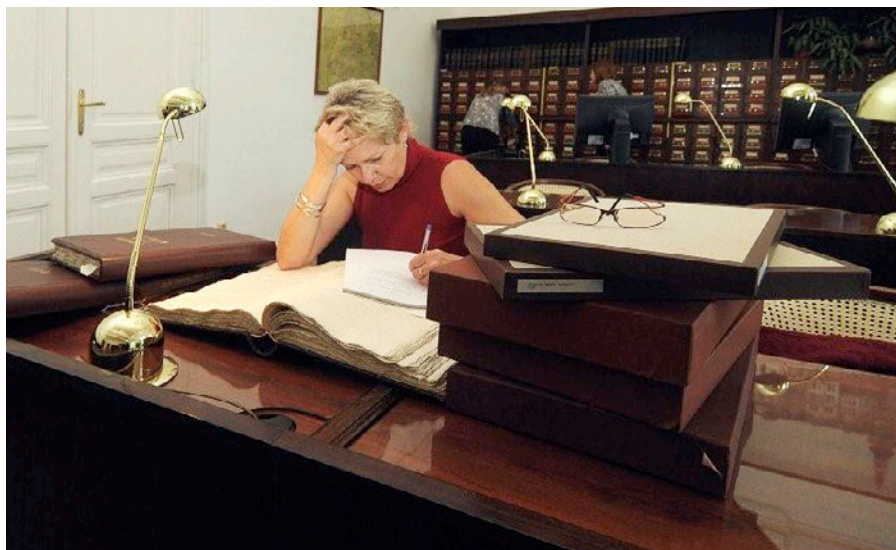
sud v autě vyžadovali písničky Maxim Turbulenc. Nedávno mě jeden z nich překvapil, když si řekl o cédéčko s Ozíky.“

Pro ty, kdo si skřítky Ozíky oblíbili, máme dobrou zprávu: V nejbližší době se s nimi bude možno setkat na Dni otevřených dveří OZO Ostrava v sobotu 19. června. Ale ani zde ještě neřeknou své poslední slovo. Se skřítky Ozíky se v budoucnu jistě ještě potkáte!

JAK TO BYLO

Kroniky města vydávají svědectví

Naše další cesta do badatelny městského archivu přinesla své ovoce. V pečlivě vedených záznamech starých více než 40 let tehdejšími ostravskými kronikáři jsme našli informační poklady... Po osmi hodinách pátrání jsme se utvrdili v tom, že o popelářích se dříve příliš nemluvilo ani nepsalo, v šedesátých letech minulého století prostě jaksi nebyli v kurzu. Listování kronikami nebylo v žádném případě nudné. Přesvědčte se sami, na následujících řádcích si můžete přečíst, jak se o naši společnost psalo.

1962

Každý začátek je těžký

... Z rozhodnutí rady MěNV ze dne 19. 12. 1961 byla zřízena z dosavadního podniku Technické a zahradní služby města Ostravy 1. 1. 1962 rozpočtová organizace MěNV. Členění se provádí na 2 závody.

Závod technické služby provádí mechanické čištění města, posypovou službu, odvoz popele a smetí, vývoz fekálií, kropení ulic.

Závod zahradnicko-zemědělského charakteru pečuje o sadovnictví, údržbu a výsadbu in-vestiční zeleně.

Zatím se podniku nedaří k plné spokojenosti obyvatel, například provádět pravidelný odvoz popele a smetí, udržovat čistotu ulic, ať pro nedostatek pracovních sil nebo mechanismů...

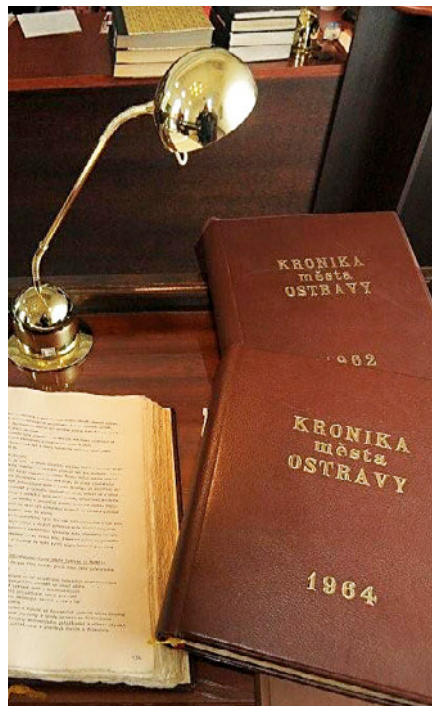
1963

Dělá se i na tři směny a fluktuace roste

... Plán úkolů na rok 1963 doznal proti roku 1962 podstatného růstu, a to zejména: provádění údržby zeleně na 29 důležitých veřejných prostranstvích, provádění údržby 30 hektarů sadů v Michálkovicích, výroba 4 000 m³ kompostu, zřízení a vybavení nové

ubytovny v novém objektu ve Vítkovicích, podstatné zvýšení intenzity mechanického počišťování a odvozu odpadků...

... Aby tyto úkoly mohly být splněny, byla přijata mnohá opatření. Například byl zajištěn potřebný počet vzrostlých stromků jednak ve stávající školce v Hošťálkovicích, jednak nákupem.

Z popele a fekálií odvážených z území města bylo za použití umělých hnojiv vyrobeno 4 000 m³ kompostu. Za tím účelem byl také zakoupen již v roce 1962 pásový traktor DT 54K k přehrnování.

Pro zvýšení intenzity počišťování města a zároveň i lepší využití stávajících mechanismů byl u samosběrů zaveden dvou až třísměnný provoz, u kropicích vozů dvousměnný, a to tak, že ve dne byly komunikace kropeny a v noci umývány. V dílnách byl také zaveden dvousměnný provoz pro zajišťování lepšího technického stavu vozidel...

... Jednou z vážných příčin několikaletého neplnění plánu pracovníků v podnicích řízených MěNV je neúměrná fluktuace, zejména dělníků. Tato skutečnost nepříznivě ovlivňuje poskytování služeb. Podle provedeného průzkumu u hospodářských podniků bylo v roce 1961 začleněno celkem 1 399 pracovníků, z toho 1 269 dělníků. Ve stejném období rozvázalo pracovní poměr 1 215 pracovníků, z toho 1 106 dělníků, tedy více než 25 % zaměstnanců bylo v těchto podnicích vyměněno. V roce 1962 se procento fluktuace nepatrně snížilo na 23,3 %. V roce 1963 činí fluktuace 17,9 %...

1964

Černé skládky hyzdí město

... Ještě v polovině měsíce března se ostravští občané museli trápit nejen obligátním celoročním popílkem, ale navíc i se zbytky zimního posypání ulic a chodníků. Mechanismy ani pracovníci Technických a zahradnických služeb města Ostravy na odklizení deseti až patnácticentimetrové vrstvy drtě nestačili. Námrazky kolem obrubníků a ve výmolech lze odstranit jen ručně – krumpáčem a lopatou, a na to nejsou lidé...

... Stále ještě se najdou vandalové nebo také neodpovědní pracovníci některých podniků, kteří ničí velké hodnoty, vytvořené ke zkrášlení města. Stále nalézáme zaneřádané chodníky, pošlapané květinové záhony, skládky smetí na veřejných prostranstvích...

O prázdninách se chystáme do archivu znovu. Každá nová informace o životě a práci ostravských popelářů, která rozšíří naši povědomost o sběru, třídění a využívání domovního odpadu, zároveň přispěje vyplnit bílá místa OZO Ostrava – historii. Pomůžete nám? Vaše vzpomínky, příběhy nebo fotografie nás skutečně zajímají, protože kdo dneska vlastně ví, jak to bylo?

(Pokračování příště)

Jsme tým

Jeden za všechny, všichni za jednoho

Zleva: Daniel Rak, David Zegzulka, Rostislav Kocián (dole) a Vít Samek

Nejlepší údržba je ta, která vlastně nemá co dělat. Jenže, aby tomu tak skutečně bylo, musejí se všichni čtyři členové z party Rostislava Kociána provozovny 8 pořádně otáčet. „Na nedostatek úkolů si nestěžujeme. Důležité je, že nás všechny práce baví a můžeme se jeden na druhého spolehnout. Jsme jako čtyři mušketýři – všichni za jednoho a jeden za všechny,“ říká veterán party Vít Samek.

V OZO je zaměstnán od roku 1987, kdy začala výstavba areálu v Ostravě-Kunčicích. Tehdy údržbáři spolupracovali s dodavatelskými firmami, aby potom zařízení převzali a udržovali ho. Další člen party Daniel Rak loni oslavil dvacáté pracovní výročí a Rostu Kociána čeká toto pracovní jubileum příští rok. K údržbářům přišel v roce 1991. Nejmladším členem je David Zegzulka. Odpracováno má šest měsíců.

Elektrikáři zimu nemají rádi

„Ovšem nastoupil jsem snad v tom nejhorším období, v době sněhové kalamity, a tak jsem byl poslán na odklizení sněhu a uvolňování kontejnerů, aby k nim mohly popelářské vozy projet. Byla to fuška. Krumpáči jsme popelnice i další nádoby doslova vysekávali z ledu. A ještě jsme se setkávali s takovými

reakcemi, kdy nám obyvatelé blízkého domu řekli, no, mohli byste očistit parkoviště, když už tu jste,“ říká D. Zegzulka, který ještě nedávno pracoval na živnostenský list. Přes tuto zimní zkušenost je v OZO spokojený a o podnikání nechce prozatím slyšet.

Zimu nemá rád žádný z členů party, protože s čištěním a údržbou areálu pomáhají všichni, odklízejí sněh, sypou plochu solí. Jejich skutečnou specializací je elektřina a všechno, co s ní souvisí. Starají se o telefonní linky, počítačové sítě, výtahy, mění zárovky, dělají revize elektrozařízení.

Zapomětlivost se nevyplácí

„Nedávno jsme kontrolovali trafostanici. Už mnoho let máme zavedený termín 1. nebo 8. května, kdy je státní svátek a pracoviště se obejdou bez elektřiny. Sami bychom to však nezvládli, musíme spolupracovat se zaměstnanci ČEZ. Jejich úkolem je, aby v době kontroly do rozvodny nepřišlo sebemenší napětí,“ říká šéf party Rosta.

Když je trafostanice bez proudu, jdou všichni čtyři zametat, kontrolovat, dotahovat spoje, proměřovat pojistky. Důležité je nezapomenout někde pracovní nástroj nebo kus hadru mezi šínami, protože po zapnutí by to nebylo nic příjemného. Jakmile je všechno

vyleštěno a zkontrolováno, připojí dispečer ČEZ trafostanici na vedení vysokého napětí. „Ale ještě není hotovo. Teprve teď opět kontrolujeme, zda je všechno v pořádku, vyzkoušíme telefonní linky, sjednotíme čas, zjistíme, zda na ČOV najela čerpadla. Pak si můžeme uvařit v klidu kávu, zapnout počítač. A nejen my, ale i ostatní kolegové v OZO,“ říká R. Kocián.

To už je ale volají k poruše na lince skla, nejede pás, nebo je třeba něco opravit ve sběrných dvorech, vyměnit informační tabule. Dlouho v klidu nikdy neposedí. „Letos budeme jako obvykle pomáhat při dnu otevřených dveří. Na brány napínáme transparenty, stavíme stany, pomáháme hlídat areál, aby se návštěvníkům nic nestalo,“ říká Vít Samek.

Nejen prací člověk žije

Po šichtě si čas od času zajdou na pivo, povykládají o rodině, zahrádce a pochopitelně o práci. „Občas pozveme mezi nás bývalé kolegy. A víte, jak to je? Všechny zajímá, jak to dnes v dílnách vypadá, který kus zařízení si postavil hlavu a my jsme museli při jeho opravě hodně improvizovat. A také si vzájemně pomáháme, třeba při kácení stromů v zahradě nebo při opravě domu. Jsme prostě dobrá parta,“ shodují se chlapi z provozovny 8.